

каляхъ, заприщяхъ улицитѣ, образувахъ овации и демонстрации, и дори безредици. Тѣ бѣхъ огънь, пламъ, готови крушумитѣ да срѣщнатъ пакъ съ: ура! При Банката единъ отрядъ кавалеристи истопуркова и заповѣдва на тълпата да очисти улицата... Студентитѣ викатъ: „Живѣйте български войници!... Ура!“ Кавалериститѣ спиратъ конетѣ си, турятъ ржка подъ козирокъ, за да благодарятъ, и отминуватъ нататкъ. Но да бѣше видѣлъ ти усмивката по лицата на тие селенчета, когато ги поздравляваше столичната младеж! Не, тие картини бѣхъ покѣртителни. Това бѣше празникътъ на свободата и братството! Тука и войска, и народъ, и князь — сичко бѣше едно... Велики моменти... Така — изъ цѣла България!. Една отрицателна заслуга на Стамболова е, че достави на историята ни 18 Май. Ние имаме толкова фатални дати. — 18 Май бѣше свѣтла дата, една велика народна побѣда, сто пѣти по-велика отъ Сливница! 18 Май възроди народа, благогоди го! Той видѣ, че не билъ убитъ съвършено, че още билъ способенъ за идеални вълнения, за великитѣ чувства, и фана да се почита пакъ. Поне азъ фанахъ да се почитамъ, че съмъ българинъ...

XXXIII

Въ зелената къща.

Като разговаряхъ тѣй, двамата души излѣзохъ изъ улица „Царь Шишманъ“ и се озовахъ на площада прѣдъ Народното Събрание.

Хубавата блѣдо-зелѣна сграда, съ трицвѣтни прѣпорци, съ народния левъ, съ ироническата усмивка на златния си надписъ: „Съединението прави силата“, стѣрчеше величаво на своето усамотено възвишение.

Тълпи народъ прѣдъ входа.

Тачевъ и Кардашевъ забиколихъ сквера и пробихъ прѣзъ тълпата, за да си зематъ билети.